

Fulger de metal

Madelaine

I.

Prevestește-mi nour lănced
Adu-mi cufărul cu viață,
Nimicește-i pe cei șubrezi
Și cu sârme-n saprofaguri.

II.

Depănă-mi tu, sfântă seară,
Povața ce trebuiesc
A zidi în trupu-mi palid,
Veșnicia s-o petrec.

III.

Scapă-mă de timpul umbrei,
De lumina ăstora,
Ce scluptează intelectul
Spre a câștiga ceva.

IV.

Ce greșita-mi Doamne în viață,
De-mi petrec anii în cuie?
Mi i-aș bate de cununa lui Socrate,
Să mi-i ție pân-o știe.
Și mi-aș alina amarul
În povățele lui Creangă,
Și-aș cânta mii de acorduri
Cu glăsciorul său de aur.

V.

Mi-aș culege aste gânduri
Din drumul lui Eminov,
I-aș șopti ușor și sincer
Că lumina n-o mai văd.

VI.

Existența-mi prinde aripi
D-ale sale bucle negre,
Prevestit-ai tu iubite,
Masacrul din zări răsare.

VII

.Mi-aș da sufletul și pana,
Condeiului să mai curgă
Doar să-mi luminezi cărarea
Presărată-n praf de humă. Nimicirea-n larg răsună.

VIII.

Astă viață agale trece,
Printre cei fără simțiri,
Nebunia îi petrece

POEZII ONLINE

În iscoade cu-amintiri. Rămășițe de priviri vii.